

Verlangen

De bruidegom had zijn toekomstige bruid beloofd: “Als ik klaar ben met ons huis, dan kom ik je halen”. Zo was hij vertrokken naar het verre land waar zijn ouderlijk huis stond. Zij bereidde zich voor, vol verlangen uitziend naar het moment dat hij terug zou komen. Maar het duurde maar en het duurde maar, jaren gingen voorbij. Toen, geheel onverwacht, stond hij buiten voor de deur en riep haar. Ze snelde hem tegemoet en viel hem in zijn armen en kustte hem, tranen van vreugde, eindelijk was het zover. Samen vertrokken ze. Een wonderlijke reis. En wat een schitterend bruiloftsfeest hadden ze gevierd en wat een mooie woning had hij voor haar gebouwd. Dit alles was het lange, lange wachten meer dan waard geweest. Het was onbeschrijfelijk mooi.

De bruidegom is Jezus Christus. *Hij zegt* ¹*Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij.* ²*In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden;* ³*en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben (Johannes 14:1-3).* Dat had haar bruidegom ook tegen háár gezegd en dat was een geweldige bemoediging geweest, iets om naar uit te kijken. Maar tegelijk viel het haar ook zwaar. Hoe vaak was ze al niet naar de top van de heuvel geklommen om te zien of hij eraan kwam. Ja waakzaam, alert, dat was ze geweest. Een verlangen, brandend in haar hart, wanneer komt hij nou?

Toen was het eindelijk zover.

Binnenkort kan het voor ons óók zover zijn: ¹⁷*daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen (zij die in Christus gestorven zijn) op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.* Paulus schrijft dat al bijna 2000 jaar geleden aan de Thessalonicenzen (1 Thess.4:17). Geweldig toch!

Dit plotseling weggevoerd worden, in sommige kringen ook de opname van de bruid genoemd, is iets waar ik, als deel van de bruid, dagelijks naar uitzie. Ik let op de gebeurtenissen in de wereld, op de tekenen der tijd (Matt.24), houdt de ontwikkelingen in Israël en de omliggende landen in het Midden-Oosten in de gaten en kijk in mijn Bijbel wat die erover zegt. Veel, merk ik telkens weer tot mijn grote verrassing. Laten we dagelijks bidden voor de **vrede van Jeruzalem**.

Deze periode van vrede zal mijns inziens plaatsvinden als koning Christus Jezus zich als koning gevestigd heeft op zijn troon in Jeruzalem en zijn volk en de bruid samen met Hem regeren over de wereld. Laat dat nou duizend jaar duren, openbaart Jezus in Openbaring 20 ¹*En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand;* ²*en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren,* ³*en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten.*

En onze overleden dierbaren, die ontslapen zijn in Christus, wat overkomt hen? Die staan eerst op en we zullen samen met hen Christus tegemoet gaan. Bedenk ik dat

zelf? En ook Paulus zuigt het niet uit zijn duim. Christus heeft hem dat geopenbaard. Lees 1 Thess.4:15,16: *Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan;*

Er is nog veel meer te vertellen over de opname van de gemeente/bruid, de grote verdrukking (een periode van 7 jaar), de bruiloft van het lam, het duizendjarig rijk, de nieuwe Hemel en Aarde. Maar dat zou nu te ver voeren. Het gaat mij erom duidelijk aan te geven dat wij verlangen kunnen naar de ontmoeting met Jezus in de lucht. Vanuit het dagelijkse leven hier in Dronten in een fractie van een seconde weggerukt worden om Hem op de wolken te ontmoeten. Die mogelijkheid bestaat er m.i. voor onze generatie. Ziet u/ zie jij ook daarnaar uit?

Tenslotte. Hoe zal Christus' komst zijn? Let op een teken, let op het roepen van een aartsengel en het klinken van een bazuin van God. Zodra dat gebeurt, daalt Christus van de hemel en zijn we bij Hem voor eeuwig. Stelt u zich dat eens voor, beeld je je dat eens in. Gerald Troost verwoordt dat zo: *Ooit komt er een dag*
<https://www.youtube.com/watch?v=blDuPdtNzpl>

Een mooi lied wat volgens mij hier ook goed past, is het lied "Geboren" van Kinga Bán.
https://www.youtube.com/watch?v=VNIjZkpEhfl&list=OLAK5uy_IAs61IPkqryaEmZ3aUgYM_FYcs--3aJZg

Kinga Bán: Geboren

*De stad bruist, de mensen zingen.
Ik kan ze hier al horen.
Elk geluid een symfonie, als muziek in mijn oren.
De stad bruist, de mensen zingen.
Een feest als nooit tevoren.
Dan klinkt mijn naam, mijn nieuwe naam.
Ik ben opnieuw geboren.*

De verte is niet ver meer,
nooit was ik zo dichtbij:
de stad waar ik zal wonen.
En waar ik thuis zal zijn.
Mijn passen worden trager,
ik weet niet wat er komt.
Nog één keer zal ik zwaaien
en dan draai ik me om.

De stad bruist,.....

Ik leer de kleuren kennen.
Nu zie ik ze pas echt.
Ik ruik, ik voel, ik leef nu

met alles wat ik heb.
Mijn lijf zit als gegoten,
opnieuw door God gemaakt.
Nu drink ik wijn met Jezus,
het was het wachten waard.

*De stad bruist,.....
intermezzo
Dan klinkt mijn naam, mijn nieuwe naam.
Ik ben opnieuw geboren*

*De stad bruist, de mensen zingen,
Ik kan ze hier al horen.
Elk geluid een symfonie, als muziek in mijn oren.
De stad bruist, de mensen zingen.
Een feest als nooit tevoren.
Dan klinkt mijn naam, mijn nieuwe naam.
Ik ben opnieuw geboren (3x).*

De verte is niet ver meer,
nooit was ik zo dichtbij...

Klaas Boeve (klaasboeve@solcon.nl)